

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: A régi Mücsarnok palotájának eladása

Forrás: Az Ujság

Bp.

1918 ^{vii. 14}
X. to

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Műcsarnok

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX

A régi Mücsarnok palotájának eladása.

— Tiltakozás és indítvány. —

Egy könyvmatos ujság közölte a meglepő hírt, hogy a Képzőművészeti Társulat rendkívül közgyűlésen készül dönteni a régi Mücsarnok palotájának eladása dolgában.

Nem első ilyen kísérlete ez a Képzőművészeti Társulatnak. Néhány évvel a háboru kitörése előtt megpróbálkozott vele, noha a közvélemény felszisszent hírére. Ha a nyilvánosság ezuttal csendesebben viselkedik, azt bizonyára a kései nyári idő magyarázza, mely az ilyen fontos kérdésekben döntő tanácskozások összehívására nem látszik a legalkalmasabbnak. Akárhogy is, a nyilvánosság nyugtalankodásának most is meglebbe az oka. Elvégre a régi Mücsarnok palotája, mely az Andrássy-ut közepe tájának disze, közadakozáson épült, egyenesen azzal a rendeltetéssel, hogy a magyar művészet hajléka legyen. Ennél is alaposabb ok lenne a nyugtalanosságra, hogy a palota — néhai Lang Adolf pályadíjat nyert műve — igazi művészi alkotás, nemcsak az Andrássy-utnak, de az egész magyar művészetnek egyik büszkesége; sorsa miatt nyugtalankodni tehát nemcsak szabad, de kötelesség is.

Azt olvassuk ugyan, hogy a társulat kikötné, hogy az épület külseje „lehetőleg“ bántatlanul maradjon meg, s hogy az új tulajdonos az épületen csak minisztertanácsi határozat alapján adhasson tul. De elég ennyi biztosításknak, mikor évek óta azt tapasztaljuk, hogy a vállalkozó kedv romboló dühe és a fiatalabb építő-nemzedék kegyeletlensége olyan művé-

szek alkotásait sem kíméli meg, mint Ybl Miklós? A régi Mücsarnok palotája a mai viszonyok között *müemlék*, a melyhez hozzányulni nem lehetőleg, de sehogy sem szabad.

Értjük a társulat törekvését. Mióta az új Mücsarnok megépült és a régi fölöslegessé vált, a szép régi épület sem az eredeti rendeltetését nem szolgálja, sem kárpótlásul megfelelő hasznót nem hajt. Bizonyos, hogy nem jól van az így. De az orvosság nem lehet az épületnek eladása. S ha a háboru konjunkturája tetemes, sőt talán óriási haszonnal kecsegtet (mely a művészet és a művészek javára fordítódnék), annál kevésbé lehet. Mert mennél drágábban sikerül tudadni az épületen, annál bizonyosabb, hogy új tulajdonosa pénzének megfelelő kamatoztatása céljából mindent el fog követni az épület kibővítése és emeletekkel megtoldása érdekében. S hogy befolyásos embereknek minden sikerül, azt a mult példáiból eléggé tudjuk.

Nézetünk szerint a Mücsarnok épületét eredeti rendeltetésétől elvonni nem szabad. Az az épület a művészetnek épült, a művészeté is kell hogy maradjon. *Sürgösen müemléknek kell nyilvánítani.* Azután pedig muzeummá, talán a modern magyar művészet muzeumává alakítani. A Szépművészeti Muzeum amugy is szűk már a régi és modern gyűjtemények befogadására. Szébb helyet és szébb épületet a magyar művészet multja és közelmultja keresve sem találhatna.

ároosi háziyomda 1915.